

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecătorii: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena și Boico Victor,

juducând fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Drochia, sediul Central din 14 iulie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2018, declarat de către inculpatul

Luncaru Vasile xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.10.2016 – 14.07.2017;

Instanța de apel: 23.08.2017 – 11.04.2018;

Instanța de recurs: 09.07.2018 – 18.12.2018.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Drochia, sediul Central din 14 iulie 2017, Luncaru Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 326 alin. (1) Cod penal, pe episodul din luna iunie 2013, la 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis;

- art. 326 alin. (1) Cod penal, pe episodul din 18 iulie 2016, la 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 3 (trei) ani 8 (opt) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Conform art. art. 84 alin. (2), 85 alin. (1), (2) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată pedeapsa complementară, neexecutată, stabilită prin sentința Judecătorei Drochia din 09 aprilie 2015, stabilindu-i definitiv pedeapsa închisorii pe termen de 3 (trei) ani 8 (opt) luni, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în organele de drept pe termen de 2 (doi) ani 3 (trei) luni 14 (paisprezece) zile.

S-a dispus confiscarea de la Luncaru Vasile în beneficiul statului a contravalorii sumei de 3000 (trei mii) euro, care conform cursului valutar mediu stabilit de Banca Națională a RM pentru luna iunie 2013, constituia echivalentul a 49180,80 (patruzeci și nouă mii una sută optzeci lei, 80 bani) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Luncaru Vasile, într-o zi nestabilă din luna iunie a anului 2013, activând în calitate de ofițer de urmărire penală în cadrul Secției Urmărire Penală al Inspectoratului de poliție Drochia, numit în această funcție în baza ordinului Șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 154 ef. din 03 mai 2013, prin urmare în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal, fiind persoană publică, acționând intenționat, a săvârșit infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe.

Astfel el, acționând în mod intenționat și din interes material, efectuând urmărirea penală pe cauza penală nr. 2013120276 pornită la 05 iunie 2013, în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe faptul că, la 04 iunie 2013, aproximativ la ora 16:00, cet. Putina Ghenadie aflându-se cu automobilul personal prin preajma pădurii de lângă tabăra „Poienița însorită” din xxxxx, având-o în calitate de pasageră pe minora xxxxx, ambii locuitori ai xxxxx, prin constrângere psihică și fizică, contrar voinței acesteia a întreținut cu minora un raport sexual în formă normală, susținând în fața lui Putina Ghenadie în cadrul exercitării urmăririi penale că are influență asupra procurorului din cadrul Procuraturii r-lui Drochia care, reieșind din prevederile art. 52 alin. (1) pct. 3), 22) Cod de procedură penală, are atribuții de a conduce urmărirea penală, de a controla legalitatea acțiunilor procesuale efectuate de către organul de urmărire penală și de a dispune clasarea urmăririi penale, scoaterea persoanelor de sub urmărire penală, pentru a-l determina pe procuror să înceteze urmărirea penală pe acest caz cu scoaterea lui Putina Ghenadie de sub urmărire penală, reieșind din atribuțiile acestuia prevăzute de Codul de procedură penală, a pretins și a primit el personal de la Putina Ghenadie, care la acel moment avea stăut de bănuit, în biroul său de serviciu din cadrul SUP al IP Drochia, bani ce nu i se cuvin în sumă de 3000 euro, care conform cursului valutar mediu stabilit de Banca Națională a Republicii Moldova pentru luna iunie 2013 constituie echivalentul a 49180,8 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, *trafic de influență, pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

Tot el, începând cu data de 18 iulie 2016, acționând în mod intenționat și din interes material, susținând că are influență asupra ofițerului de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de poliție Drochia, Partolea Ovidiu, precum și asupra procurorului din cadrul Procuraturii raionului Drochia, în atribuțiile de serviciu ale căruia intra conducerea urmăririi penale și adoptarea deciziei pe cauza penală nr. 2016120428, pornită de SUP al IP Drochia conform art. 287 Cod

penal, în scopul de a-i determina pe aceștia de a primi o decizie favorabilă pentru Galai Alexandru și Gavriliuc Victor, care au statut procesual de bănuit, dar și pentru Țapu Petru și alții care urmează a fi recunoscuți și audiați în calitate de bănuiți pe această cauză penală, personal a pretins de la Țapu Petru mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 500 euro echivalentul a 10881,7 lei.

Ulterior, Luncaru Vasile, în scopul realizării intențiilor descrise mai sus, la data de 28 iulie 2016, aproximativ la ora 17:00, întâlnindu-se cu cet. Țapu Petru în or. Drochia pe str. 31 august și susținând în continuare că are influență asupra ofițerului de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia, Partolea Ovidiu, în gestiunea căruia se afla cauza penală, precum și asupra procurorului din cadrul procuraturii r-lui Drochia care, reieșind din prevederile art. 52 Cod de procedură penală, are atribuții de a conduce urmărirea penală, de a controla legalitatea acțiunilor procesuale efectuate de către organul de urmărire penală și de a dispune încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanelor de sub urmărire penală, pentru a-l determina pe procuror să primească o decizie favorabilă pentru Galai Alexandru, Gavriliuc Victor, Țapu Petru și alți figuranți pe această cauză penală, acțiuni ce țin de atribuțiile acestuia de serviciu, a pretins în continuare 500 euro și a primit personal de la Țapu Petru mijloace bănești pe care a indicat denunțatorului să fie lăsați într-un pachet de la țigări „Rothmans” transmis în acest scop tot de către el, iar pachetul de la țigări cu banii în suma indicată să fie aruncat jos sub un gard în apropierea clădirii nr. 2 de pe str. 31 august, or. Drochia, astfel încât prin faptul că au fost lăsați banii de declarant în locul indicat, manifestându-se primirea propriu-zisă a banilor în sumă de 500 euro, care conform cursului valutar oficial stabilit de către Banca Națională a Moldovei pentru data de 28 iulie 2016, constituia 10881,7 lei, moment în care a fost reținut de către colaboratorii Direcției Generale Teritoriale Nord al Centrului Național Anticorupție.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, *trafic de influență, pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

3. Avocatul Ermurachi Igor în numele inculpatului, a depus apel nemotivat, în care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motivul lipsei în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal.

3.1. Inculpatul Luncaru Vasile, invocând ilegalitatea sentinței, de asemenea a declarat apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

Cu referire la presupusa infracțiune din anul 2013, a invocat că prin denunțul calomnios a lui Putina Ghenadie instanța a ignorat circumstanțele constatate de fapt și de drept unde s-a stabilit că:

- la baza urmăririi penale a stat doar denunțul lui Putina Ghenadie, alte probe pertinente fiind lipsă, astfel cu excepția declarațiilor martorului denunțător Putina Ghenadie instanța nu a pus la baza sentinței de condamnare nici o probă, contrar prevederilor art. 389 alin. (3) Cod de procedură penală, a solicitat efectuarea confruntării cu martorul Putina Ghenadie, dar organul de urmărire penală i-a refuzat;

- instanța a omis dispoziția art. 101 alin. (5) Cod de procedură penală, la caz martorul Putina Ghenadie este martor protejat, deoarece în instanță a declarat că a fost intimidat și impus de către colaboratorii CNA să facă denunțul calomnios, el nedorind să facă acest lucru, astfel instanța a ignorat prevederile art. 90 alin. (2) Cod de procedură penală;

- atât denunțul cât și declarațiile lui Putina Ghenadie cad sub incidența art. 94 Cod de procedură penală;

- în cazul dat nici la urmărirea penală și nici în instanța de judecată nu au fost acumulate probe cu caracter pertinent și concludent, că fapta a avut loc în anul 2013, că ar fi avut loc în lipsa inițiativei colaboratorilor CNA care l-au impus pe Putina Ghenadie să-l calomnieze, instanța adoptând sentința contrar prevederilor art. 8 alin. (3), art. 389 Cod de procedură penală;

- procesul penal pe acest epizod urmează a fi încetat din lipsa faptului infracțiunii în acțiunile sale;

- procurorul conștientizând lipsa probelor nu a renunțat la învinuire, în paralel, a emis ordonanța din 22 septembrie 2016, de scoatere de sub urmărire penală a bănuitului Partolea Ovidiu, invocând aceleași motive la care s-a referit mai sus;

- fiind învinuit de trafic de influență, Partolea Ovidiu a fost scos de sub urmărire penală, iar el condamnat, moment care denotă imparțialitatea procurorului în complicitate cu instanța de judecată, din start fiind privat de dreptul la un proces echitabil;

- instanța nu a apreciat obiectiv și sub toate aspectele declarațiile lui Putina Ghenadie, invocând că în cadrul cauzei penale în baza art. 171 Cod penal, avea statut de bănuit, pe când nu a fost recunoscut în această calitate. Instanța invocă că el urma să influențeze procurorul în beneficiul lui Putina Ghenadie, pe când ultimul în instanță și la urmărirea penală a declarat că nu cunoaște pe cine trebuia să influențeze, deci, atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată au improvizat în acest sens;

- suspiciuni trezește și modul de sesizare a organului de urmărire penală, or, în ședința de judecată martorul Putina Ghenadie a declarat că a fost citat de colaboratorii CNA, care i-au comunicat că ei cunosc despre faptul că el i-ar fi dat în vara anului 2013 suma de 3000 euro și că l-au impus să facă denunț, astfel consideră că organul de urmărire penală, cunoscând despre presupusa infracțiune din 2013, nu avea nevoie de denunțul lui Putina Ghenadie, dar urma să se autosesizeze și să-i cerceteze penal pe ambii;

- în instanță, Putina Ghenadie a declarat că nu a vorbit cu nimeni, nu a comunicat că i-ar fi dat careva mijloace bănești sau că ar fi estorcat de la el careva sume bănești;

- instanța nu a indicat concret în ce circumstanțe, timpul și locul săvârșirii infracțiunii, limitându-se la deducția personală, abstractă și imprecisă, asumându-și rolul organului de urmărire penală, iar o astfel de învinuire nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare;

- prima instanță eronat a invocat că el a avut influență asupra factorilor de decizie, adică asupra procurorului, afirmație care poartă un caracter declarativ, el avea doar o relație de subordonare față de procuror;

- instanța nu a constatat și nu a specificat ce fel de influență a avut loc, deoarece martorul denunțator Putina Ghenadie a declarat, că el nu știe cine chipurile trebuia să fie influențat;

- necățind la faptul că infracțiunea de trafic de influență este săvârșită doar cu intenție directă, instanța nu a probat sub nicio formă presupusa intenție directă de a face factorul de decizie să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

- instanța la pronunțarea sentinței nu a ținut cont de personalitatea denunțatorului Putina Ghenadie, care la moment se află în arest pentru săvârșirea infracțiunilor, fiind anterior cercetat și condamnat penal, inclusiv și la privare de libertate, fiind o persoană pentru care calomnierea polițiștilor, procurorilor este ceva prestigios și este apreciat în rândul condamnaților, or, organul de urmărire penală a avut obligația să verifice veridicitatea denunțului depus de Putina Ghenadie, dar și personalitatea acestuia (*hot. Sandu contra Moldovei din 11 februarie 2014, par. 35*);

- referitor la presupusa infracțiune din 2016, constatată prin denunțurile lui Galai Alexandru, Țapu Petru și Gavriliuc Victor indică, că vinovăția sa nu este dovedită, iar sentința este ilegală deoarece în acțiunile sale lipsește latura obiectivă a infracțiunii, că anume el ar fi comis fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere începând cu data de 18 iulie 2016 a mijloacelor financiare de la denunțatori, precum și de la alte persoane pentru a influența ofițerul de urmărire penală și procurorul, pentru a-i determina pe aceștia de a emite o decizie favorabilă pentru denunțatori;

- din fapta incriminată s-a constatat și a recunoscut doar un singur element - primirea, care a avut loc la 28 iulie 2016, iar acest element, prin prisma art. 135 alin. (3) Cod de procedură penală, în coroborare cu art. 14 alin. (1) Cod penal, denotă lipsa elementelor infracțiunii;

- instanța nu a dat apreciere că la caz lipsește și obiectul material al infracțiunii, odată ce nu s-a constatat pretinderea, care nu a avut loc, deoarece din start Țapu Petru a comunicat că ei doresc să le fie soluționată problema, îmbunătățită situația contra sumei de 500 euro, inițiativa parvenind de la denunțatori;

- instanța nu a reținut, că începând cu 18 iulie 2016 a avut loc o provocare, ceea ce exclude probele care ar fi puse la baza unei sentințe de condamnare;

- prima instanță nu a dat apreciere declarațiilor martorilor Galai Alexandru, Țapu Petru și Gavriliuc Victor, care au declarat că intenția de a-l provoca a apărut după discuția cu un angajat CNA, prieten al lui Galai Alexandru, ultimul având statut de colaborator confidențial, a transmis mijloace financiare sub controlul organului de urmărire penală și i-a instigat pe Gavriliuc Victor și Țapu Petru să depună denunțuri și să aibă rol activ la inițiativele de provocare a celor de la CNA;

- instanța nu a ținut cont de prevederile art. 30 alin. (6) al Legii privind activitatea specială de investigație, nr. 59 din 29 martie 2012, or, Galai Alexandru a confirmat relațiile de prietenie cu colaboratorii CNA, acesta fiind instigator sub acoperire;

- instanța flagrant a ignorat jurisprudența CEDO, care reține o provocare ori de câte ori organul de urmărire penală nu se limitează la a cerceta în mod pasiv activitatea infracțională ci exercită o asemenea influență asupra persoanei vizate, încât să determine săvârșirea infracțiunii, care fără această intervenție nu ar fi fost săvârșită, cu scopul de a obține probe și a declanșa urmărirea penală (*hot. Teixeira de Castro vs Portugalia din 09 iunie 1998, par. 38-39; hot. Romanauskas contra Lituaniei din 05 februarie 2008, par. 67*);

- în acest context indică, că conform descifrărilor telefonice, el niciodată nu a telefonat denunțătorii la inițiativa sa, unicul apel fiind o revenire la apelul acestora;

- provocarea a constat în rugăminți insistente, promisiuni false, solicitări repetate etc.;

- instanța invocă că scopul special al infracțiunii incriminate a fost legat de soluția privind scoaterea de sub urmărire penală a denunțătorilor, însă a lăsat fără apreciere circumstanța că el cu certitudine cunoștea că ei au statut de victimă și martori, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Zubco Dumitru, Luncari Victor, precum și probele din dosar, astfel că la caz lipsește scopul special, parte componentă a laturii subiective a infracțiunii;

- măsurile operative întreprinse nu pot sta la baza unei sentințe, deoarece ele contravin Codului de procedură penală, organul de urmărire penală fiind obligat să-l înștiințeze despre efectuarea și legalizarea lor, necătînd la faptul că se afla în detenție, a fost înștiințat la domiciliu, instanța greșit interpretând că a fost înștiințat la data de 29 iulie 2016;

- atât de organul de urmărire penală cât și de instanță i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, instanța i-a refuzat solicitarea de a cita și audia martorii apărării, interzicea punerea întrebărilor martorilor acuzării;

- instanța a adoptat decizia până la finisarea dezbaterilor și a ultimului cuvânt, dat fiind că pentru 14 iulie 2017, orele 13:00 erau preconizate dezbaterile, dar deja la ora 12:50, venind la ședință, escorta îl aștepta în hol pentru a-l încătușa, totodată instanța a modificat conținutul dispozitivului;

- prima instanță nu a dispus etaparea sa la ședința din 11 august 2017, unde urma să fie pronunțată sentința motivată și nici nu i-a expediat copia

sentinței, fiind nevoit prin intermediul administrației penitenciarului să solicite copia sentinței.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2018, au fost admise apelurile, casată parțial sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Luncaru Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 326 alin. (1) Cod penal, (pe episodul săvârșit în iunie 2013) – la 2 (doi) ani închisoare;

- art. 326 alin. (1) Cod penal, (pe episodul săvârșit în iulie 2016) – la 2 (doi) ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă - 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată, a fost adăugată parțial, pedeapsa complementară stabilită anterior prin sentința Judecătorei Drochia din 09 aprilie 2015, stabilindu-i definitiv pedeapsa închisorii pe termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în organele de drept pe termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90¹ Cod penal, a fost stabilit ca Luncaru Vasile să execute 1 (unu) an 3 (trei) luni închisoare din pedeapsa stabilită în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei stabilite – 2 (doi) ani 3 (trei) luni închisoare, a fost suspendat condiționat, cu stabilirea perioadei de probațiune de 2 (doi) ani.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. Instanța de apel a ajuns la concluzia, că prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Luncaru Vasile în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, (pe episodul din luna iunie 2013) și în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, (pe episodul din 08 iulie 2016), conform semnelor calificative - traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Instanța de apel a statuat, că probele administrate de către prima instanță în coroborare dovedesc deplin vina inculpatului Luncaru Vasile în faptele incriminate, iar argumentele invocate în apel referitor la lipsa vinovăției acestuia, că sentința de condamnare este bazată doar pe declarațiile martorului denunțător Putina Ghenadie și Galai Alexandru, care se contrazic cu celelalte probe existente pe cauza penală și din aceste considerente el urmează a fi achitat

de sub învinuirea formulată, au fost apreciate ca un mod de apărare a inculpatului în vederea eschivării de răspundere penală.

Astfel, verificând suplimentar probele materiale instanța de apel a constatat, că argumentele invocate în apelul declarat de inculpatul Luncaru Vasile sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către prima instanță pe parcursul judecării cauzei.

4.2. Instanța de apel a respins argumentul inculpatului precum că procesul penal referitor la învinuirea pe epizodul cu cet. Putina Ghenadie urmează a fi încetat din lipsa faptului infracțiunii, deoarece nu-și recunoaște vinovăția, că la baza urmăririi penale a stat doar denunțul calomnios a lui Putina Ghenadie, iar alte probe pertinente fiind lipsă, apreciind că aceasta reprezintă o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CțEDO.

În această ordine de idei, instanța de apel a indicat, că prima instanță corect și întemeiat a statuat declarațiile martorului Putina Ghenadie, iar împrejurările relatate de martor și-au găsit confirmare și prin celelalte probe anexate la materialele cauzei penale care au fost suplimentar verificate de către instanța de apel, cu consemnarea lor în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Au fost apreciate critic și argumentele precum că prima instanță nu a dat apreciere cuvenită declarațiilor martorului Putina Ghenadie, deoarece în cadrul judecării cauzei atât în prima instanță, cât și în instanța de apel nu au fost stabilite circumstanțe, care pun la îndoială veridicitatea declarațiilor acestuia, ba din contra martorul detaliat a descris împrejurările comiterii infracțiunii de către inculpatul Luncaru Vasile.

În acest aspect, instanța de apel a reținut, că martorul Putina Ghenadie chiar de la etapa urmăririi penale, cât și fiind audiat în prima instanță a indicat direct la inculpatul Luncaru Vasile, care în anul 2013, deținând funcția de ofițer de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia și susținând că el personal are influență asupra procurorului din cadrul Procuraturii Drochia, în atribuțiile de serviciu a căruia intră examinarea, instrumentarea și adoptarea deciziei pe cauza penală pornită în privința lui în baza art. 171 Cod penal, în scopul de a-l determina pe acesta contrar atribuțiilor sale de serviciu să adopte o decizie favorabilă pentru el, a pretins de la el și a primit bani ce nu i se cuvin în sumă de 3000 euro.

Potrivit procesului-verbal de primire a denunțului din 02 august 2016, Putina Ghenadie a fost preîntâmpinat despre răspunderea penală pentru denunțarea calomnioasă conform art. 311 Cod penal (f.d. 34, vol.II).

Totodată, instanța de apel a indicat, că martorul Putina Ghenadie a fost audiat într-un proces public sub jurământ, astfel că declarațiile acesteia nu pot fi puse la îndoială.

Mai mult, s-a stabilit cu certitudine din materialele dosarului penal nr. 2013120276, ridicate și anexate la cauza penală în speță (f.d. 43-135, vol.II), că anume prin ordonanța ofițerului de urmărire penală a SUP al IP Drochia, Luncaru Vasile din 05 iunie 2013, s-a dispus începerea urmăririi penale pe

materialele înregistrate în baza plângerii depusă de Crivoi Tatiana în privința lui Putina Ghenadie, conform componentei de infracțiune prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Tot de către inculpatul Luncaru Vasile, care la acel moment deținea funcția de ofițer de urmărire penală a SUP al IP Drochia, au fost întocmite pe cauză și alte acțiuni procesuale, ce denotă faptul că cauza penală se afla în gestiunea sa.

Referitor la afirmația invocată de către inculpat, precum că instanța a omis dispoziția art. 101 alin. (5) Cod de procedură penală, la caz martorul Putina Ghenadie este martor protejat, iar instanța a ignorat prevederile art. 90 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a reținut, că martorul Putina Ghenadie a depus declarații atât la faza de urmărire penală, cât și la faza de judecare a cauzei, careva plângeri împotriva acțiunilor sau actelor ilegale ale organului de urmărire penală nu au fost înaintate de către ultimul, astfel că declarațiile martorului au fost considerate ca probă admisibilă.

La fel, a fost respins și argumentul invocat de apelant referitor la faptul, că atât denunțul, cât și declarațiile lui Putina Ghenadie cad sub incidența art. 94 Cod de procedură penală, fiind menționat, că pe cazul dat nu a fost stabilită ca probă administrată ilegal sau cu încălcarea prevederilor procedurii penale declarațiile martorului Putina Ghenadie.

În acest sens, instanța de apel a făcut trimitere și la procesul-verbal din 29 septembrie 2016 de prezentare învinuitului și avocatului a materialelor de urmărire penală, care după ce au luat cunoștință cu materialele cauzei (f.d. 2, vol.III), deși au avut careva obiecții, n-au invocat încălcarea prevederilor procedurale penale.

A fost apreciat ca fiind lipsit de temei și argumentul invocat de inculpat cu referire la faptul, că prima instanță a menționat, că în cadrul cauzei penale în baza art. 171 Cod penal, Putina Ghenadie avea statut de bănuț, pe când ultimul nu a fost recunoscut în această calitate, deoarece argumentul dat contravine materialelor prezentate și verificate suplimentar de către instanța de apel, care atestă că la 24 decembrie 2013, Putina Ghenadie a fost recunoscut și audiat în calitate de bănuț (f.d. 84-85 vol.II).

Instanța de apel a respins și afirmațiile inculpatului cu referire la faptul, că prima instanță nu a analizat declarațiile martorului Putina Ghenadie, menționând că anume din declarațiile acestuia și din probele scrise administrate pe caz, cercetate în cadrul ședinței judiciare, rezultă cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei incriminate în speță. Probe care ar dovedi că martorul Putina Ghenadie incriminează pe nedrept inculpatul nu au fost prezentate și temeiuri de a pune la îndoială declarațiile martorului Putina Ghenadie nu sunt, luând în considerație și faptul că ultimul a dat declarații fiind preîntâmpinat de răspundere penală pentru darea de declarații false.

Instanța de apel a respins ca declarative și afirmațiile inculpatului precum că, provoacă revoltă și indignare modul în care prima instanță a apreciat declarațiile lui Putina Ghenadie, martor denunțator, cu calitate de persoană

interesată în finalul cauzei, în condițiile în care probe obiective despre acțiuni de trafic de influență din partea inculpatului administrate și examinate nu au fost.

Or, declarațiile inculpatului sunt combătute în tot, nu doar prin declarațiile martorului Putina Ghenadie, dar și prin probele scrise ale cauzei penale, iar temei de a pune la îndoială totalitatea de probe cercetate nu a fost stabilit, rezultând că pe cauză există probe certe prin care se demonstrează acțiunile incriminate și reținute în sarcina inculpatului.

Cu referire la afirmația invocată în apel, precum că prima instanță la pronunțarea sentinței nu a ținut cont de personalitatea denunțătorului Putina Ghenadie, care la moment se află în arest pentru săvârșirea infracțiunilor, fiind anterior cercetat și condamnat penal, instanța de apel a menționat că această circumstanță nu poate fi reținută în favoarea inculpatului, or, comportamentul martorului nu este relevant speței, deoarece fiecare caz se examinează în particular, la caz fiind cercetată fapta prejudiciabilă comisă de inculpatul Luncaru Vasile din perspectiva întrunirii elementelor infracțiunii imputate.

Au fost apreciate ca declarative și argumentele inculpatului precum că nu au fost administrate probe din care ar rezulta că Luncaru Vasile a înaintat față de denunțătorul Putina Ghenadie careva cereri de transmitere a mijloacelor bănești în schimbul îndeplinirii unor acțiuni contrare obligațiilor sale de serviciu, deoarece la baza sentinței de condamnare sunt puse probe certe în constatarea vinovăției inculpatului.

4.3. La fel, instanța de apel a notat că versiunea inculpatului privind nevinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate din anul 2016 cu referire la denunțurile lui Galai Alexandru, Țapu Petru și Gavriluc Victor, că sentința este ilegală și în acțiunile sale lipsește latura obiectivă a infracțiunii că anume el ar fi comis fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere începând cu data de 18 iulie 2016 a mijloacelor financiare de la denunțători, precum și de la alte persoane pentru a influența ofițerul de urmărire penală și procurorul, pentru a-i determina pe aceștia de a emite o decizie favorabilă pentru denunțători, a fost apreciată ca o strategie de apărare și de eschivare a inculpatului de la răspunderea penală.

În acest sens instanța de apel a reținut, că în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe concludente, pertinente și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția lui Luncaru Vasile în săvârșirea infracțiunii incriminate și anume: declarațiile martorilor Galai Alexandru, Țapu Petru, Gavriluc Victor, Lunari Victor, precum și ansamblul probelor scrise ale cauzei: procesul-verbal de primire a denunțului din 26 iulie 2016, în care cet. Galai Alexandru indică circumstanțele și modalitatea acțiunilor infracționale ale lui Luncaru Vasile (f.d. 3-4, vol.I); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 26 iulie de la Galai Alexandru a actelor ce confirmă atitudinea lui Luncaru Vasile la comiterea infracțiunii de trafic de influență cu anexă (f.d. 7-10, vol.I); procesul-verbal de primire a denunțului din 26 iulie 2016, în care Țapu Petru indică circumstanțele și modalitatea acțiunilor infracționale ale lui

Luncaru Victor (f.d. 18, vol.I); procesul-verbal de primire a denunțului din 26 iulie 2016 în care cet. Gavriliuc Victor explică circumstanțele și modalitatea acțiunilor lui Luncaru Vasile (f.d. 24, vol.I); ordonanța privind autorizarea controlului transiterii banilor din 27 iulie 2016 (f.d. 35, vol.I); copia bancnotelor cu nominalul 4 a câte 100 euro și 2 a câte 50 euro (f.d. 53-54, vol.I); procesul-verbal privind controlul transiterii banilor din 28 iulie 2016 (f.d. 57, vol.I); procesul-verbal de reținere din 28 iulie 2016 a lui Luncaru Vasile (f.d. 59-60, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28 iulie 2016, potrivit căruia în or. Drochia, str. 31 August, în apropiere cu imobilul 2 a, au fost depistate și ridicate mijloace bănești în suma de 500 euro (f.d. 94-95, vol.I).

În viziunea instanței de apel, prima instanță a constatat corect că în acțiunile lui Luncaru Vasile se regăsesc toate elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, or, probele administrate și anexate la cauză adevăresc pe deplin faptul pretinderii de către Luncaru Vasile a sumei de 500 euro în vederea contribuirii la soluționarea problemei privind adoptarea unei decizii favorabile pentru Galai Alexandru, Gavriliuc Victor, Țapu Petru și alți figuranți pe cauza penală. Faptul acceptării remunerației ilicite de către inculpatul Luncaru Vasile a fost confirmat prin declarațiile martorului Galai Alexandru, iar faptul primirii remunerației ilicite de către inculpat s-a confirmat prin reținerea lui în flagrant delict, la data de 28 iulie 2016, la fața locului în or. Drochia, str. 31 August, în apropierea cu imobilul 2 a, unde au fost depistate și ridicate mijloace bănești în sumă de 500 euro, sumă pretinsă, acceptată și primită de către inculpat (f.d. 53-54, 94-95, vol.I).

Instanța de apel a respins ca fiind lipsit de temei și argumentul invocat de inculpat, precum că din fapta incriminată s-a constatat și a recunoscut doar un singur element - primirea, care în viziunea apelantului denotă lipsa elementelor infracțiunii, menționând că la caz s-au constatat cu certitudine toate semnele calificative ale infracțiunii incriminate prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal – pretinderea, acceptarea și primirea de bani, pentru sine sau alte persoane, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale.

Instanța de apel a apreciat critic și argumentul invocat de către inculpat cu referire la faptul, că procurorul a fost imparțial față de el, fiind privat de dreptul la un proces echitabil, deoarece prin ordonanța din 22 septembrie 2016, l-a scos de sub urmărire penală pe bănuitul Partolea Ovidiu, doar el fiind ca urmare condamnat.

Sub acest aspect instanța de apel a reținut, că potrivit ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, Burlacu Dorin din 22 septembrie 2016, Partolea Ovidiu a fost scos de sub urmărire penală din lipsa în acțiunile acestuia a faptului infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, prin ordonanța nominalizată s-a dispus continuarea urmăririi penale în cauza în privința lui Luncaru Vasile pe art. 326 alin. (1) Cod penal, iar ultimul nu a contestat ordonanța în cauză în conformitate cu prevederile art. 313

Cod de procedură penală atât procurorului ierarhic superior, cât și judecătorului de instrucție.

La fel, instanța de apel a respins și alegațiile inculpatului referitor la faptul că în speță a avut loc provocarea la săvârșirea infracțiunii incriminate și ca urmare probele care au fost puse la baza sentinței de condamnare urmau a fi excluse, menționând în acest sens, că acțiunile ofițerilor CNA nicidecum nu au avut efectul unei provocări la săvârșirea infracțiunii imputate, ci dimpotrivă, organul de urmărire penală a administrat probe care indică că infracțiunea ar fi fost săvârșită și fără intervenția colaboratorilor CNA.

Or, potrivit materialelor cauzei, martorii Galai Alexandru, Țapu Petru și Gavriliuc Victor nu l-au instigat pe Luncaru Vasile la săvârșirea infracțiunii, dar inițiativa a aparținut inculpatului, care le-a promis că în schimbul sumei de 500 euro va soluționa chestiunea privind adoptarea unei decizii favorabile pentru ei, a pretins, acceptat și primit suma solicitată.

Astfel, organele de drept nu au intervenit activ în realizarea etapelor infracționale, iar efectuarea măsurilor speciale de investigații în vederea documentării și fixării lui Luncaru Vasile nu poate fi percepută ca o provocare, întrucât la momentul efectuării acestei măsuri, organul de urmărire penală dispunea de informații referitoare la săvârșirea unei infracțiuni de către inculpat.

Afirmația invocată în apel de către inculpatul Luncaru Vasile, precum că atât de organul de urmărire penală cât și de instanță i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, și anume că prin atitudinea unilaterală, instanța fiind de partea acuzării, i-a refuzat dreptul de a cita și audia martorii apărării, interzicea punerea întrebărilor martorilor acuzării, deși în privința lui urma să fie adoptată o sentință de achitare, a fost apreciată ca declarativă.

Nu a fost reținută nici afirmația invocată de către inculpat referitor la faptul că prima instanță a respins demersul de audiere a martorilor părții apărării, deoarece declarațiile nu au importanță decisivă pe cauză din moment ce au fost stabilite cu certitudine de către instanța de fond circumstanțele de drept și de fapt a comiterii infracțiunii incriminate inculpatului Luncaru Vasile în raport cu probele existente pe cauză, pe care instanța de fond le-a considerat suficiente, pentru a fi puse la baza sentinței de condamnare.

4.4. De asemenea, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a individualizat pedeapsa în privința inculpatului, constatând în acțiunile inculpatului starea de recidivă, dat fiind faptul că Luncaru Vasile anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Drochia din 09 aprilie 2015 în baza art. 310 alin. (2) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în organele de drept pe un termen de 3 ani, săvârșind din nou infracțiuni până la expirarea termenului prevăzut la art. 111 alin. (1) lit. g) Cod penal, stabilind pedeapsa în conformitate cu prevederile art. 82 alin. (2) și art. 72 alin. (4) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reținut, că potrivit modificărilor operate prin Legea Parlamentului nr. 163 din 20 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial

nr. 364-370/20.10.17 art. 616, în vigoare din 20 decembrie 2017, la art. 34, 72 alin. (3), 82 Cod penal, starea de recidivă simplă a decăzut și la moment în acțiunile inculpatului Luncaru Vasile nu este prezentă starea de recidivă.

În speță, inculpatul Luncaru Vasile este condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, care potrivit prevederilor art. 16 Cod penal, fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, astfel pedeapsa închisorii urmând a fi executată de către inculpatul Luncaru Vasile în penitenciar de tip semiînchis.

Luând în considerație circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului Luncaru Vasile, care se caracterizează pozitiv, nu este la prima abatere, anterior a fost condamnat, însă la moment în acțiunile lui a decăzut starea de recidivă, s-a aflat o perioadă lungă de timp sub arest preventiv și arestare la domiciliu, la caz fiind aplicabile și prevederile art. 85 Cod penal prin adăugirea parțială a pedepsei complementare stabilite anterior prin sentința Judecătoreiei Drochia din 09 aprilie 2015 sub formă de privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în organele de drept, instanța de apel a considerat că corijarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei închisorii, la caz nefiind stabilite restricții de aplicare a prevederilor art. 90¹ Cod penal, iar pedeapsa aplicată răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

5. Inculpatul, în termenul prevăzut de lege, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8)-10) Cod de procedură penală, contestă hotărârile judecătorești cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, după cum urmează:

- în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, pe episodul din 2013, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;
- în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, pe episodul din 2016, din motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală.

În argumentarea recursului invocă dezacordul cu hotărârile judecătorești contestate, susținând că instanțele de judecată la adoptarea acestora s-au bazat pe presupunerile acuzatorului de stat invocate în rechizitoriu.

5.1. Cu referire la învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, pe episodul din luna iunie 2013, constatată prin denunțul calomnios a lui Putină Ghenadie, recurentul menționează că instanțele de fond au ignorat circumstanțele constatate în ședințele de judecată, unde cu certitudine s-a stabilit că: la baza pornirii urmăririi penale a stat doar denunțul lui Putina Ghenadie, alte careva probe pertinente lipsind, astfel cu excepția declarației martorului denunțător, instanțele nu au pus la baza condamnării nici o probă, contrar prevederilor art. 389 alin. (3) Cod de procedură penală.

Susține că la urmărirea penală a cerut efectuarea confruntării cu martorul Putină Ghenadie, însă organul de urmărire penală i-a refuzat, fapt confirmat prin

procesul-verbal de aducere la cunoștință despre finisarea urmăririi penale din 29 septembrie 2016.

Totodată, procurorul greșit a invocat că Luncaru Vasile a refuzat să dea declarații, fapt ce contravine înscrisurilor din procesul-verbal de audiere a învinuitului din 23 septembrie 2016, deoarece acesta a dorit să facă declarații, ca ulterior să fie posibilă efectuarea confruntărilor cu Putină Ghenadie, însă i-a fost încălcat dreptul la apărare și la un proces echitabil.

Instanțele de fond au omis dispoziția art. 101 alin. (5) Cod de procedură penală, deoarece Putină Ghenadie, este martor protejat, întrucât în instanță acesta a declarat că a fost intimidat și impus de către colaboratorii CNA să facă denunț calomnios, prin urmare declarațiile martorului menționat cad sub incidența art. 94 Cod de procedură penală.

Remarcă, că la caz, nici la o etapă a procesului penal, nu au fost acumulate probe cu caracter pertinent și concludent, care ar confirma că fapta a avut loc în 2013, că ar fi avut loc dacă nu era inițiativa colaboratorilor CNA.

Instanțele nu au dat apreciere obiectivă și sub toate aspectele declarațiilor lui Putină Ghenadie, prezentate de acuzator și puse ilegal la baza deciziei de condamnare, invocând că în cadrul cauzei penale în baza art. 171 Cod penal, avea statut de bănuit, pe când acesta nu a fost recunoscut în calitate de bănuit de către Luncaru Vasile, ci de către alt ofițer de urmărire penală.

Instanțele au invocat că Luncaru Vasile urma să influențeze procurorul în beneficiul lui Putină Ghenadie, însă nici la etapa urmăririi penale și nici în instanța de judecată nu a relatat pe cine trebuia să influențeze, careva nume, funcții, instituții.

Consideră că instanțele de judecată au încălcat prevederile art. 101, 385 alin. (1) Cod de procedură penală,

Din materialele cauzei reiese că, Luncaru Vasile, doar a pornit cauza penală în privința lui Putina Ghenadie și a efectuat acțiuni de urmărire penală, cum ar fi audierea părții-vătămate, dispunerea expertizei medico-legale, audierea martorilor, iar nemijlocit acțiuni de urmărire penală cu implicarea denunțatorului Putină Ghenadie, a efectuat deja alt ofițer de urmărire penală, după concedierea lui Luncaru Vasile în 2013. Putină Ghenadie a avut și anterior posibilitatea de a denunța faptul transmiterii sumei de 3000 euro, inculpatului, însă a denunțat pretinsele acțiuni ilegale ale acestuia, abia în luna august 2016, când deja ultimul se afla în arest, pe altă cauză.

Mai menționează că instanțele de fond, la emiterea soluției de condamnare nu au ținut cont de personalitatea denunțatorului Putină Ghenadie, care la momentul condamnării inculpatului se afla în stare de arest (f.d. 246), acesta anterior a fost condamnat, fiind o persoană pentru care calomnierea polițiștilor, procurorilor, avocaților și judecătorilor este apreciată în rândul condamnaților, or, instanța de judecată a avut obligația să verifice nu numai veridicitatea denunțului depus de către Putină Ghenadie, dar și personalitatea acestuia (*hot. Sandu vs Moldova, par. 35*).

5.2. Cu referire la învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, pe episodul din luna iulie 2016, constatată prin denunțurile lui Galai Alexandru, Țapu Petru și Gavriliuc Victor, recurentul invocă că vinovăția sa nu este dovedită sub nicio formă și sentința în cazul dat este ilegală, deoarece în acțiunile sale lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, că anume el a săvârșit acțiunea de pretindere începând cu data de 18 iulie 2016, a mijloacelor financiare de la denunțatori, precum și de la alte persoane pentru a influența ofițerul de urmărire penală și procurorul, pentru a-i determina pe aceștia de a primi o decizie favorabilă pentru denunțatori, deoarece ofițerul de urmărire penală nu este factor de decizie, iar cine din procurori urma să primească decizia pe cazul dat, acesta nu cunoștea, fapt confirmat de declarațiile martorului Partolea Ovidiu.

Din fapta incriminată inculpatul menționează că a recunoscut, doar un singur element, și anume acceptarea sumei de 500 euro de la denunțatori, iar acest element prin prisma art. 135 alin. (3) Cod de procedură penală, în coroborare cu art. 14 alin. (1) Cod penal, denotă lipsa elementelor infracțiunii.

Remarcă, că instanțele de fond nu au dat apreciere nici faptului că la caz lipsește și obiectul material al infracțiunii, odată ce nu s-a constatat pretinderea, fiindcă obiectul material al infracțiunii de trafic de influență, nu poate exista fără scopul special al laturii subiective, astfel pretinderea nu a avut loc, deoarece inițiativa a parvenit de la denunțatori.

La fel, instanțele nu au reținut că începând cu 18 iulie 2016, a avut loc o provocare, ceea ce exclude probele care au fost puse la baza condamnării (*cauza Sandu vs Moldova, cauza Romanauskas vs Lituania*).

Consideră că instanțele de fond nu au luat în considerație declarațiile martorului Gavriliuc Victor și nu au dat apreciere declarațiilor martorilor Galai Alexandru, Țapu Petru și Gavriliuc Victor, care au declarat că intenția de a provoca inculpatul a apărut după discuția cu organul de urmărire penală, iar Galai Alexandru, elucidând relațiile sale de prietenie cu angajații CNA, de facto s-a demască că are statut de colaborator confidențial, deoarece dânsul a înregistrat convorbirile telefonice și a transmis mijloace financiare sub controlul organului de urmărire penală, a depus denunțul care a stat la baza pornirii urmăririi penale și i-a instigat pe Gavriliuc Victor și Țapu Petru, să depună denunțurile și să aibă rol activ la inițiativele de provocare a celor de la CNA.

În opinia recurentului, instanțele de fond nu au ținut cont de prevederile alin. (6) art. 30 al Legii privind activitatea specială de investigație, nr. 59 din 29 martie 2012, potrivit căreia, investigatorului sub acoperire i se interzice să provoace comiterea infracțiunii, în speță, instigator sub acoperire fiind Galai Alexandru.

Instanțele de judecată în mod flagrant au ignorat jurisprudența CEDO, care reține o provocare ori de câte ori organele de urmărire penală nu se limitează la a cerceta în mod pasiv activitatea infracțională, ci exercită o asemenea influență asupra persoanei vizate, încât să determine săvârșirea infracțiunii, care fără această intervenție nu ar fi fost săvârșită, cu scopul de a obține probe și de a

declanșa o urmărire penală (*hot. Teixeira de Castro vs Portugalia din 09 iunie 1998 - par. 38-39; hot. Romanauskas vs Lituania din 05 februarie 2008 par. 67*).

Subliniază recurentul, că a fost condamnat în temeiul probelor obținute în cadrul activității speciale de investigații din 27-28 iulie 2016, atunci când denunțatorii Galai Alexandru și Țapu Petru, fiind echipați de organul de urmărire penală cu dispozitive speciale de înregistrare a convorbirii și cu banii - 500 euro marcați, i-au transmis banii, banii fiind puși la dispoziție de organul de urmărire penală.

Mai menționează că instanțele invocă că scopul special al infracțiunii a fost legat de soluția privind scoaterea de sub urmărire penală a denunțătorilor, însă au lăsat fără apreciere probele care demonstrează că inculpatul cu certitudine cunoștea că denunțatorii au statut de victimă și martori în cadrul cauzei penale pornite în baza art. 287 Cod penal, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Zubco Dumitru, Luncari Victor, precum și de probele scrise atașate la dosar, cum ar fi procesul-verbal de constatare a faptelor, semnat de către inspectorul de sector Zubco Dumitru, copiile autentificate din registrele de evidență a infracțiunilor nr. 1 și nr. 2 al IP Drochia, precum și fișa de pornire a cauzei penale conform art. 287 Cod penal și copia din registrul de evidență a cauzelor penale al IP Drochia.

Este de opinia că măsurile operative întreprinse, nu pot sta la baza unei sentințe de condamnare, deoarece ele contravin prevederilor codului de procedură penală, or, organul de urmărire penală era obligat să-l înștiințeze despre efectuarea și legalizarea măsurilor, pe când deși el se afla în arest, organul de urmărire penală l-a înștiințat la domiciliu, fiind privat de dreptul de a le contesta și de dreptul la un proces echitabil, iar instanța de judecată greșit a constatat că a fost înștiințat la 29 iulie 2016, la domiciliu, pe când el începând cu 28 iulie 2016, se afla în izolatorul IP Rîșcani.

Cu referire la pedeapsa aplicată, menționează recurentul că o perioadă de 5 luni și 11 zile, s-a aflat ilegal în detenție, prin ce i-au fost încălcate drepturile constituționale, fiind privat ilegal de libertate. La data stabilirii pedepsei închisorii de 1 an și 3 luni, el deja se afla în arest timp de 1 an, 8 luni și 11 zile, iar instanța de apel a apreciat acest fapt ca un simplu calcul eronat.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului declarat de inculpat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că argumentele invocate în recurs au constituit obiect de examinare în instanța de apel, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

7. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează, că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței și a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Luncaru Vasile, de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, pe episodul din luna iunie 2013, din considerentele ce urmează a fi descrise.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să admită recursul, cu casarea parțială a hotărârii atacate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, cu dispunerea achitării inculpatului, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Din conținutul recursului declarat de inculpat, se atestă că acesta invocă temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8), 9), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanța de apel, inclusiv și în cazul când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, ori când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând motivele invocate în recursul ordinar, în raport cu soluțiile adoptate de către prima instanță și instanța de apel, precum și actele cauzei, instanța de recurs conchide că argumentele recurentului sunt parțial întemeiate, în speță fiind constatată eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate:

- 1) *dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul;*
- 2) *dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat;*
- 3) *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;*
- 4) *dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.*

Totodată, conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate în ședința instanței de apel sau se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță.

Art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, reieșind din faptul că apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea ca instanța să dea o nouă apreciere probelor administrate în fața primei instanțe.

Astfel instanța de apel, soluționând apelul, poate să caseze (desființeze) sentința primei instanțe și să pronunțe o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, adoptând una din soluțiile pe care le poate pronunța

prima instanță, prin aprecierea temeiniciei sau netemeiniciei învinuirii, dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

În această ipoteză, apelul are caracterul unei căi de atac de reformare, în sensul că instanța de apel, după desființarea hotărârii atacate, procedează ea însăși, ca instanță de control judiciar, la înlăturarea erorilor constatate, pronunțând o nouă hotărâre.

Astfel, instanța de apel rejudecă fondul cauzei ca instanță de apel, și nu ca primă instanță, prin modificarea gradului de jurisdicție.

Efectul devolutiv nu promovează o reeditare de către instanța de apel a judecății care a avut loc în prima instanță, ci o nouă judecată, cu caracter autonom, care are ca obiect reexaminarea acelor dispoziții din hotărâre, care au fost greșit sau nelegal soluționate.

În consecință, la aplicarea de către instanța de apel a prevederilor art. 415 alin. (1) pct. 2) și art. 419 Cod de procedură penală, termenul „rejudecare” nu desemnează o nouă desfășurare, de la început, a întregii activități procesuale ce este îndeplinită de prima instanță, ci doar efectuarea unor acte procesuale care nu au fost legal îndeplinite sau care sunt necesare, dar nu au fost efectuate de prima instanță.

Alin. (5) art. 414 Cod de procedură penală stabilește că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar alin. (6) al aceluiași articol stabilește că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probe cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

În sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

Colegiul penal lărgit în urma analizei complexe a cauzei, conchide că prevederile legale expuse mai sus nu au fost pe deplin respectate de către instanțele de fond la examinarea cauzei în privința inculpatului Luncaru Vasile,

fapt ce impune necesitatea casării parțiale a sentinței primei instanțe și a deciziei pronunțate de către instanța de apel, deoarece instanțele au comis erori de drept care condiționează intervenția instanței de recurs, cu admiterea recursului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri privind dispunerea achitării inculpatului Luncaru Vasile de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, pe episodul din luna iunie 2013, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În conformitate cu articolul 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Alin. (3) al aceluiași articol stabilește că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere.

În speță se atestă că potrivit rechizitoriului, Luncaru Vasile a fost învinuit de faptul, că acesta, într-o zi nestabilită din luna iunie a anului 2013, activând în calitate de ofițer de urmărire penală în cadrul Secției Urmărire Penală al Inspectoratului de poliție Drochia, numit în această funcție în baza ordinului Șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 154 ef. din 03 mai 2013, prin urmare în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal, fiind persoană publică, acționând intenționat, a săvârșit infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe.

Astfel el, acționând în mod intenționat și din interes material, efectuând urmărirea penală pe cauza penală nr. 2013120276 pornită la 05 iunie 2013, în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe faptul că, la 04 iunie 2013, aproximativ la ora 16:00, cet. Putina Ghenadie aflându-se cu automobilul personal prin preajma pădurii de lângă tabăra „Poienița însorită” din xxxxx, având-o în calitate de pasageră pe minora xxxxx, ambii locuitori ai xxxxx, prin constrângere psihică și fizică, contrar voinței acesteia a întreținut cu minora un raport sexual în formă normală, susținând în fața lui Putina Ghenadie în cadrul exercitării urmăririi penale că are influență asupra procurorului din cadrul Procuraturii r-lui Drochia care, reieșind din prevederile art. 52 alin. (1) pct. 3), 22) Cod de procedură penală, are atribuții de a conduce urmărirea penală, de a controla legalitatea acțiunilor procesuale efectuate de către organul de urmărire penală și de a dispune clasarea urmăririi penale, scoaterea persoanelor de sub urmărire penală, pentru a-l determina pe procuror să înceteze urmărirea penală pe acest caz cu scoaterea lui Putina Ghenadie de sub urmărire penală, reieșind din

atribuțiile acestuia prevăzute de Codul de procedură penală, a pretins și a primit el personal de la Putina Ghenadie, care la acel moment avea statut de bănuț, în biroul său de serviciu din cadrul SUP al IP Drochia, bani ce nu i se cuvin în sumă de 3000 euro, care conform cursului valutar mediu stabilit de Banca Națională a Republicii Moldova pentru luna iunie 2013 constituie echivalentul a 49180,8 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, *traficul de influență, pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

Soluția dată de calificare a acțiunilor inculpatului a fost susținută de către instanțele judecătorești (sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 14 iulie 2017 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2018), care l-au recunoscut vinovat și l-au condamnat pe Lunțaru Vasile în baza art. 326 alin. (1) Cod penal.

Referitor la acest episod instanța de recurs reține că urmărirea penală în privința lui Lunțaru Vasile a fost începută la 09 august 2016 (f.d. 25, vol.II), în baza denunțului cet. Putina Ghenadie din 02 august 2016 (f.d. 34, vol.II) în privința faptelor care au avut loc în anul 2013, când Lunțaru Vasile fiind ofițer de urmărire penală, ar fi pretins, acceptat și primit de la Putina Ghenadie suma de 3000 euro, pentru a înceta cauza penală intentată în privința ultimului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Reieșind din materialele dosarului, Colegiul penal lărgit atestă că acuzarea de stat în vederea demonstrării vinovăției inculpatului Lunțaru Vasile de săvârșirea infracțiunii incriminate, a anexat procesul-verbal de primire a denunțului cet. Putina Ghenadie din 02 august 2016 (f.d. 34, vol.II); procesul-verbal de audiere a martorului Putina Ghenadie din 02 august 2016 (f.d. 36-38, vol.II); procesul-verbal de audiere suplimentară a martorului Putina Ghenadie din 09 septembrie 2016; ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 03 august 2016 a materialelor cauzei penale nr. 2013120276 în privința lui Putina Ghenadie de la arhiva SUP al IP Drochia (f.d. 40-42, vol.II); copia dosarului penal nr. 2013120276 în privința lui Putina Ghenadie pe 92 file (f.d. 43-135, vol.II) precum și ordonanța de recunoaștere și atașare la dosar a mijloacelor materiale de probă din 09 august 2016 (f.d. 136, vol.II).

Prima instanță descriind în sentința probatoriul nominalizat și declarațiile date de către martorul denunțător Putina Ghenadie în cadrul ședinței de judecată din 16 iunie 2017 (f.d. 80-84, vol.V) a constatat că vinovăția lui Lunțaru Vasile în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, pe episodul din luna iunie 2013, a fost dovedită integral.

Instanța de recurs însă ține să accentueze următoarele discrepante constatate referitor la declarațiile martorului Putina Ghenadie:

a) prima instanță a trecut cu vederea faptul, că martorul Putina Ghenadie a declarat în ședința de judecată că a fost chemat la CNA, la Bălți, unde a fost impus de colaboratorii CNA să scrie plângere pe Luncaru Vasile;

b) la etapa urmăririi penale martorul Putina Ghenadie a declarat că Luncaru Vasile i-a acordat un termen de 5 zile pentru transmiterea sumei de 3000 euro (f.d. 37, vol.II); pe când în ședința de judecată martorul respectiv a susținut că Luncaru Vasile nu i-a acordat termen pentru a aduce banii (f.d. 82, vol.V);

c) în declarațiile date la urmărirea penală martorul Putina Ghenadie afirma că după transmiterea sumei respective (într-o zi din luna iunie 2013), alte acțiuni de urmărire penală cu participarea sa ca bănuț nu au mai avut loc, nu a fost chemat la organul de urmărire penală, iar mai târziu în adresa sa a parvenit o scrisoare, în care se conținea ordonanța de clasare a urmăririi penale....*în continuare Putina Ghenadie, în declarațiile date, manifestându-și surprinderea referitor la faptul că a fost reținut în anul 2015 de către angajații poliției de frontieră.*

Cu toate acestea, având în vedere că la materialele dosarului au fost anexate în copii și materialele dosarului penal intentat în privința lui Putina Ghenadie nr. 2013120276, Colegiul penal lărgit atestă că aceste afirmații nu corespund probelor din dosarul nominalizat, întrucât:

- la 12 iulie 2013, cu participarea ofițerului de urmărire penală Luncaru Vasile, a avut loc audierea părții vătămate xxxxx, recunoașterea acesteia în calitate de parte vătămată și parte civilă (f.d. 58-63, vol.II);

- prin ordonanța din 10 septembrie 2013, în legătură cu concedierea lui Luncaru Vasile, efectuarea urmăririi penale pe cauza penală dată a fost încredințată altui ofițer de urmărire penală (f.d. 64, vol.II);

- la 24 decembrie 2013, Putina Ghenadie a fost audiat în calitate de bănuț (f.d. 85, vol.II), iar la 21 martie 2014 Putina Ghenadie a fost reținut, fiind pus sub învinuire în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal (f.d. 87-94, vol.II);

- ulterior Putina Ghenadie a fost anunțat în căutare, fiind reținut la frontiera de stat, în data de 16 februarie 2015 (f.d. 117, 119, vol.II), iar prin ordonanța din 13 aprilie 2015, în privința acestuia urmărirea penală a fost încetată în legătură cu împăcarea părții vătămate cu învinuitul și clasarea procesului penal (f.d. 134-135, vol.II).

Reieșind din cele constatate, Colegiul penal atestă că prima instanță l-a condamnat pe Luncaru Vasile doar în baza declarațiilor acuzatorii ale martorului-denunțator, Putina Ghenadie, a căror pertinentă și concludență nu poate fi verificată în coroborare cu alte probe.

De asemenea, Colegiul penal lărgit atestă și faptul că, judecând apelurile declarate de către inculpatul Luncaru Vasile și avocatul acestuia, Ermurachi Igor, în care au fost invocate argumente privind dezacordul cu sentința primei instanțe pe acest capăt de învinuire, instanța de apel a concluzionat în mod superficial că versiunea inculpatului privind nevinovăția sa reprezintă doar o strategie de apărare, menționând că: „*instanța de fond corect și întemeiat a*

statuat declarațiile martorului Putina Ghenadie, iar împrejurările relatate de martor și-au găsit conformare și prin celelalte probe anexate la materialele cauzei penale, care au fost suplimentar verificate de către instanța de apel, cu consemnarea lor în procesul-verbal al ședinței de judecată”.

La acest segment Colegiul penal lărgit notează că, în ședința instanței de apel martorul Putina Ghenadie nu a fost audiat, însă în conținutul deciziei instanța de apel face referire la declarațiile martorului respectiv date în ședința de judecată a primei instanțe, cu toate că reieșind din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată al instanței de apel, nu rezultă că o asemenea probă ar fi fost verificată (f.d. 209-210 verso, vol.V), aceasta constituind o încălcare a prevederilor art. 416 alin. (6) Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probe cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Având în vedere cele enunțate, Colegiul penal lărgit constată că, la cercetarea cauzei instanțele de fond nu au ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art. 99-101 Cod de procedură penală, necercetând sub toate aspectele probele administrate de părți, fără a le verifica minuțios și nu au dat o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul nu au confirmat vinovăția inculpatului Luncaru Vasile în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, pe episodul din luna iunie 2013.

Tot aici, instanța de recurs remarcă că, în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale.

Conform proceselor-verbale a ședințelor de judecată din cadrul instanțelor de fond, procurorul nu a prezentat nici o probă în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, care ar fi demonstrat vinovăția acestuia în săvârșirea traficului de influență în luna iunie 2013, la efectuarea urmăririi penale pe cauza penală nr. 2013120276 pornită la 05 iunie 2013, în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, în privința cet. Putina Ghenadie.

Potrivit jurisprudenței sale, în cauza *Prince Hans-Adam II de Liechtenstein c. Allemagne* din 12.07.2001, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat, că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

Prin urmare, în acțiunile inculpatului nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, or, în speță lipsesc probe care să constate fapta din luna iunie 2013, conform legislației penale.

Circumstanțele enunțate relevă, astfel, că instanța de apel nu a soluționat cauza în conformitate cu rigorile legale, adică hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția de condamnare a inculpatului.

Potrivit art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, în cazul în care nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, se adoptă o sentință de achitare, iar conform jurisprudenței naționale, sentința de achitare pentru neconstatarea faptei infracțiunii se adoptă în cazurile în care fapta social periculoasă nu a fost dovedită.

În asemenea împrejurări și, dat fiind faptul că încălcările normelor sus-menționate, au fost comise de către instanțele de fond, în speță se impune soluția casării parțiale a sentinței și a deciziei contestate cu dispunerea achitării inculpatului Luncaru Vasile de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, pe episodul din luna iunie 2013, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

De asemenea instanța de recurs menționează că, urmare a pronunțării unei soluții de achitare pe acest capăt de învinuire, se impune și soluția de respingere a cerinței procurorului cu privire la confiscarea de la Luncaru Vasile în beneficiul statului a contravalorii sumei de 3000 euro.

7.1. Referitor la învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, pe episodul din luna iulie 2016, instanța de recurs atestă că inculpatul solicită a fi achitat din motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală.

Însă examinând aceste argumente în raport cu decizia contestată, Colegiul penal conchide că motivele invocate de recurent, în privința episodului din luna iulie 2016, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autor.

Așadar, instanța de recurs statuează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, pentru săvârșirea faptelor imputate pe episodul de trafic de influență în luna iulie 2016, prima instanță l-a recunoscut vinovat și condamnat pe Luncaru Vasile în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

În acest sens, instanța de apel a conchis, că probele administrate au confirmat integral vinovăția lui Luncaru Vasile în săvârșirea infracțiunii incriminate prin actul de învinuire.

Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei,

concludenții, veridicității și coroborării lor, ajungând la o concluzie întemeiată privind vinovăția lui Luncaru Vasile în săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, pe episodul din luna iulie 2016.

Instanța de recurs apreciază ca fiind lipsite de suport juridic afirmațiile inculpatului, precum că din fapta incriminată acesta a recunoscut doar un singur element, și anume primirea sumei de 500 euro, însă în acțiunile sale lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, or instanța de apel corect a reținut încadrarea juridică a faptelor săvârșite de inculpat, fiind prezente toate elementele componenței de infracțiune prevăzute la art. 326 alin. (1) Cod penal, pe acest episod.

La fel, nu pot fi reținute nici argumentele recurentului precum că a fost provocat la săvârșirea infracțiunii din luna iulie 2016 de către colaboratorii CNA, iar probele obținute în urma provocării urmau a fi excluse, întrucât din conținutul deciziei atacate rezultă că aceste argumente au constituit obiect de examinare în instanța de apel, cărora le-a fost dată apreciere corespunzătoare, fiind respectate prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4.3. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal lărgit reține că autorul își întemeiază recursul și în baza pct. 9) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală.

La capitolul incidenței temeiului invocat de recurent și prevăzut de pct. 9) alin. (1) art. 427 Codul de procedură penală, Colegiul penal relevă că, condiția esențială pentru tragerea persoanei la răspundere penală constă în aceea că fapta imputată să fie prevăzută de legea penală ca infracțiune.

Totodată, acest motiv de casare poate fi aplicat și în cazul când la momentul săvârșirii fapta a fost prevăzută de lege ca infracțiune, însă la momentul examinării în recurs a încetat a mai fi considerată ca infracțiune, fiind exclusă din codul penal, fiindcă nu se poate dispune condamnarea pentru o faptă neîncriminată de lege și nu poate exista pedeapsă fără infracțiune.

În viziunea Colegiului penal lărgit, în prezenta speță temeiul invocat de către recurent nu este incident ca motiv de casare a hotărârilor judecătorești

atacate, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune și anume conform art. 326 alin. (1) Cod penal, *traficul de influență, pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

De asemenea, instanța de recurs menționează că fapta săvârșită de către inculpat nu a fost dezincriminată, neîncetând a mai fi infracțiune și nu a fost exclusă din Codul penal.

Prin urmare, instanța de recurs constată că inculpatul Luncaru Vasile, pe episodul săvârșit în luna iulie 2016, a fost condamnat pentru o faptă care este prevăzută de legea penală a Republicii Moldova, iar argumentele invocate sub acest aspect sunt neîntemeiate.

7.2. Cu referire la dezacordul inculpatului cu pedeapsa aplicată de către instanțele de fond, argumente care sunt incidente temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel corect i-a aplicat lui Luncaru Vasile, pedeapsa pe un termen de 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, pentru episodul din luna iulie 2016.

Însă având în vedere soluția privind achitarea lui Luncaru Vasile de către instanța de recurs de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, pe episodul din luna iunie 2013, Colegiul penal lărgit consideră necesar de a interveni în pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, considerându-l condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, pe episodul săvârșit în luna iulie 2016, la 2 (doi) ani închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată urmează a fi adăugată pedeapsa complementară neexecutată, stabilită anterior prin sentința Judecătorei Drochia din 09 aprilie 2015, cu stabilirea pedepsei definitive 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în organele de drept pe termen de 2 (doi) ani.

De asemenea, Colegiul penal consideră că instanța de apel, reieșind din personalitatea inculpatului corect a statuat asupra aplicării în privința acestuia a condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei închisorii conform prevederilor art. 90¹ Cod penal, pedeapsă care corespunde și scopului legii penale prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal.

Astfel, în baza art. 90¹ Cod penal, Luncaru Vasile urmează să execute 1 (unu) an 3 (trei) luni închisoare, din pedeapsa stabilită, în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei – 9 (nouă) luni închisoare, se suspendă condiționat pentru perioada de probațiune de 1 (unu) an.

În rest, decizia instanței de apel urmând a fi menținută.

8. În conformitate art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de către inculpatul Luncaru Vasile xxxxx, în propria cauză penală, se casează parțial sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 14 iulie 2017 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2018 și se pronunță o nouă hotărâre după cum urmează:

Luncaru Vasile xxxxx se achită de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, pe episodul din luna iunie 2013, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Luncaru Vasile xxxxx se consideră condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, pe episodul săvârșit în luna iulie 2016, la 2 (doi) ani închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată se adaugă pedeapsa complementară neexecutată, stabilită anterior prin sentința Judecătoriei Drochia din 09 aprilie 2015, cu stabilirea pedepsei definitive 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în organele de drept pe termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90¹ Cod penal, Luncaru Vasile xxxxx urmează să execute 1 (unu) an 3 (trei) luni închisoare, din pedeapsa stabilită, în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei – 9 (nouă) luni închisoare, se suspendă condiționat pentru perioada de probațiune de 1 (unu) an.

Se respinge solicitarea procurorului cu privire la confiscarea de la Luncaru Vasile xxxxx în beneficiul statului a contravalorii sumei de 3000 (trei mii) euro.

În rest, decizia instanței de apel se menține.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 31 ianuarie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor